

[Indenrigsministeren]

resultat, at borgerne får forståelse ikke alene for disse økonomiske problemer, men også for sygehusvæsenets problemer i det hele taget. Især skal vi jo være opmærksomme på, at vi har en nuanceret sygehusstruktur, spændende fra de højt specialiserede universitets- og andre store sygehuse med lands- og landsdelsspecialer over hovedsygehuse og de mellemstore ned til de helt små sygehuse. Disse sygehuse udfylder hver deres vigtige funktion, og det er meget vigtigt for mig at understrege netop nuancerne i en sygehusplanlægning, sådan at det altså ikke går ud på nu at ødelægge disse nuancer og centralisere opgaverne mere og mere, men at vi netop giver mulighed for at øge denne nuancering. Det er udgangspunktet for det arbejde, vi som sagt har i gang i ministeriet i det samordningsudvalg, jeg har nedsat, hvor vi har sagt til samordningsudvalget, at den stadige centralisering og specialisering bliver vi nødt til at vende om, sådan at der også indgår dette, at vi får et så nuanceret sygehusvæsen som overhovedet muligt. Sagt på en anden måde: at vi med al magt søger at bevare de mindre sygehuse, som er så væsentlige af mange forskellige grunde.

Det betyder også, at vi i ministeriet arbejder på en anden form for sygehusplanlægning, hvor vi netop tilgodeser de forskelligartede sygehuse.

Vi har desuden nedsat et udvalg om effektivisering, som skal tage sig af, hvordan vi får sygehusdriften effektiviseret og samtidig lagt noget kvalitet ind i den i højere grad, sådan at vi kan hjælpe amtskommunerne i den vanskelige omstillingsproces, de sidder i i øjeblikket.

Desuden har regeringen i går haft et møde – for nu at gå lidt ind på det, hr. Maisted var inde på – med overenskomstparterne, altså amtsrådene og lægerne, for at sige til dem, at nu må de altså finde sammen om en anden overenskomst, som kan løse nogle af de problemer, som er i sygehusvæsenet i dag. Jeg skal bare nævne det, fordi det også er momenter, der hører med til en mere fleksibel tilrettelæggelse af hele vores sygehusvæsen.

Noget andet – for nu at gå tilbage til det, forespørgslen egentlig drejer sig om – man må huske, og det gælder al borgerinddragelse, er, at vi har et repræsentativt demokrati her i landet, netop for at de af borgerne valgte kan tage nogle vigtige beslutninger på

alle borgernes vegne. Derfor må en øget inddragelse af borgerne heller ikke opfattes, som om alle borgernes fremførte synspunkter skal nyde fremme, men de skal netop indgå som en væsentlig bestanddel af det politiske beslutningsgrundlag. Man må altså ikke som borger tro, at fordi man får mere indflydelse, inden beslutningerne træffes, får man sin vilje – for at sige det på den facon – men så indgår ens synspunkter i dialogen.

Jeg har nu så kort, jeg kunne, redegjort for min meget positive indstilling til øget borgerindflydelse på dette område og har også redegjort for, at jeg allerede, da jeg startede som minister, har sat et arbejde i gang, som går ud fra disse synspunkter, jeg har nævnt her.

Som sagt er vores overvejelser for den kommende sygehusplanlægning endnu på et forberedende stadium. Det er ét blandt flere spørgsmål, vi for tiden arbejder med på planlægningsområdet, og tingene må nødvendigvis ses i en sammenhæng også med de øvrige planlægningsområder inden for andre sektorer.

Regeringen har jo et arbejde i gang, hvor vi ser på hele vores planlovgivning, netop dette, at vi giver borgerne en reel indflydelse og samtidig ikke laver et så stift system, at vi falder over vores egne ben.

Jeg ved altså endnu ikke, hvordan borgerindflydelsen nærmere bør gennemføres. Vi må sikre dialogen, men vi må samtidig undgå et omstændeligt og bureaukratisk system.

Jeg vil gerne lytte til debatten her i folketinget i dag, og jeg vil håbe, at denne debat kan inspirere borgerne og amtsrådene landet over til at gå i gang; det er jo lykkeligvis sket nogle steder. Man skal ikke tro, at alt herindefra behøver at skrives ned på et stykke papir for at kunne nyde fremme. Der er rent faktisk nogle amtsråd, som vitterlig lægger enormt megen vægt på, at borgerne kommer med netop på dette meget ømtålelige område på et meget tidligt tidspunkt i beslutningsprocessen, og jeg har allerede nævnt ét amt, hvor jeg med stor glæde har set at noget sådant foregik.

Forhandling

Maisted (FP):

Jeg siger tak for ministerens svar. Jeg synes også, vi er kommet et godt stykke hen ad